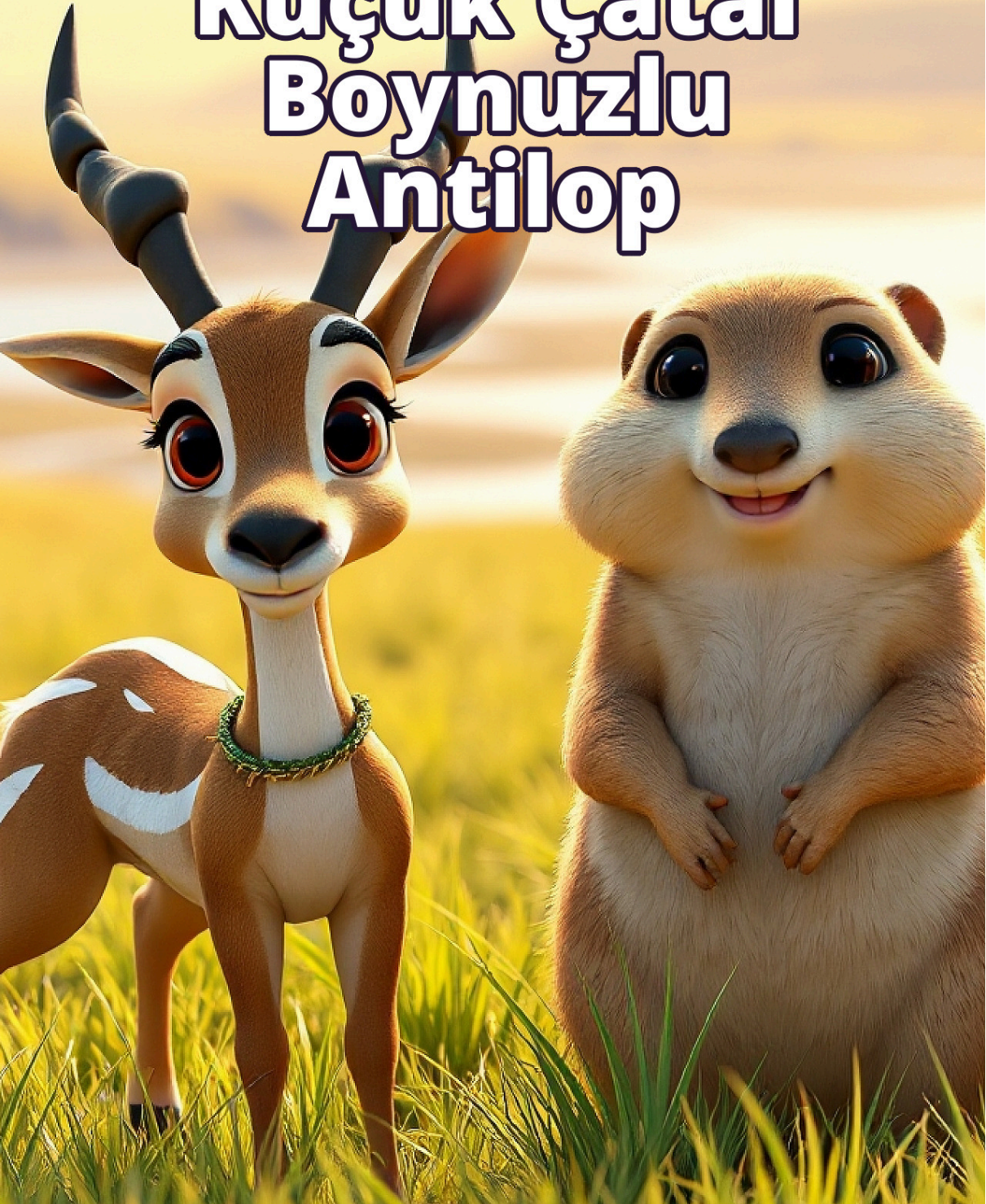

Küçük Çatal Boynuzlu Antilop

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Çatal Boynuzlu Antilop

Aysel Banu YAVUZAL

Geniř, gneřli ayırdak kk bir atal boynuzlu antilop, uzun ve ince bacakları zerinde duruyordu. Yumuřak, aık kahverengi tylerinin boynunda beyaz izgiler vardı ve kocaman kahverengi gzleri her řeye bakıyordu. Bileėinde yeřil ve altın rengi rme bir ot bilezik vardı. Rzgr esiyor, otlar yeřil bir deniz gibi dalgalanıyordu. Kk antilop kendini kk ama bu byk, aık dnyada mutlu hissediyordu.

Yakınlarda, neşeli bir çayır köpeği bir delikten dışarı fırladı. Tombul ve kısıydı; kum rengi kahverengi tüyleri ve yuvarlak yanakları vardı. Parlak siyah gözleri ışıltı ışıltıydı. İpinde küçük, örme bir tohum kesesi taşıyordu. "Merhaba!" diye cıvıladı. "Bu çayırdaki her patıkayı bilirim!" Küçük antilop gülümsedi. "Ben buralarda yeniyim," dedi. "Bana etrafı gösterir misin?"

Çayır köpeği sırttı. "Beni takip et!" Antilobu uzun otların arasından geçirdi. Güneş batana kadar koştular ve oynadılar. Çayır köpeği, antiloba en sulu otların nerede bittiğini gösterdi. Gülüştüler ve arka ayaklarıyla havayı tekmelediler. O günden sonra ikisi sıkı arkadaş oldular. Geniş, kocaman çayırdaki birlikte oynamayı çok sevdiler.

Bir sabah, kara bulutlar gökyüzünde yuvarlandı. Rüzgâr sert esti ve otlar yere eğildi. "Büyük bir yağmur geliyor," dedi çayır köpeği, minik kulaklarını seğirterek. "Sığınacak bir yer bulmalıyız." Küçük antilop başını salladı. Arkadaşına güveniyordu. Çayır köpeğinin yuvasına doğru koştular ve ilk damlalar düşerken içeri sıkıştılar.

Yağmur yağdı da yağdı. Otların üzerinde trampet gibi çaldı ve küçük dereleri doldurdu. Çayır köpeği ile antilop sıcacık ve kuru bir şekilde birbirlerine sokuldular. "Keşke yağmur hemen dursa," dedi küçük antilop. Çayır köpeği küçük bir patisiyle arkadaşının bacağına dokundu. "Endişelenme," dedi. "Güvende olacağız. Ben bu araziyi bilirim."

İki gün sonra yağmur durdu. Arkadaşlar yuvadan dışarı süründüler. Güneş parlıyordu ama vadi artık aynı değildi. Su, alçak araziye kaplamış, dev bir ayna gibi parlıyordu. Küçük antilopun gözleri kocaman açıldı. "Olamaz!" diye bağırdı. "Vadimiz sular altında! Karşı tarafa nasıl geçeceğiz?"

Çayır köpeği parmak uçlarında yükselip suyun ötesine baktı. "Her zamanki yol suyun altında," dedi. "Ama gizli bir patika biliyorum. Sırt boyunca uzanıyor ve sular altındaki vadinin etrafından dolaşıyor." Küçük antilop arkadaşına baktı. "Bana öncülük edebilir misin?" diye sordu. "Sana güveniyorum." Çayır köpeği cesurca başını salladı. "Yanımdan ayrılma."

Çayır köpeği önden gitti. Taşların üzerinden atladı ve uzun otların arasından süzüldü. Küçük antilop uzun, ince bacaklarıyla onu izledi. Zemin yumuşacıktı ve su yakındı. Ama çayır köpeği her dönemeci biliyordu. "Burada adımına dikkat et," diye seslendi. "Bu taraf kuru ve güvenli." Küçük antilop dikkatle adım attı ve yakın kaldı.

Küçük bir tepeye tırmandılar. Tepeden, aşağıdaki sular altındaki vadiyi görebiliyorlardı. Su, eskiden oynadıkları tarlaları kaplamıştı. "Çok farklı görünüyor," dedi küçük antilop. Çayır köpeği küçük bir patisiyle işaret etti. "Şu ağaç sırasını görüyor musun? Gizli patika onların yanından geçiyor. Suyun etrafından dolaşan güvenli bir çayır yolu." Antilop umutlandı.

Arkadaşlar sırt boyunca yürüdüler. Çayır köpeği zıpladıkça tohum kesesi hopluyordu. "Aç mısınız?" diye sordu. Küçük antilopla birkaç tohum paylaştı. Yürürken yediler. Güneş sıcaktı ve otlar yumuşaktı. Sular altındaki vadi arkalarında kalmıştı ve güvenli yol önlerindeydi.

Aniden küçük antilop ıslak bir taşta kaydı. Şap diye sıg bir su birikintisine yuvarlandı! Çayır köpeği ona koştu. "Canın yanıyor mu?" diye sordu. Küçük antilop üzerindeki suyu silkeledi. "İyiyim," dedi. "Ama korktum." Çayır köpeği arkadaşının bacağına tuttu. "Sen cesursun," dedi. "Sadece benimle kal."

Çayır köpeği antilobun kalkmasına yardım etti. "Neredeyse geldik," dedi. "Gizli patika şu uzun otların içinden geçiyor." Küçük antilop derin bir nefes aldı. Arkadaşının parlak siyah gözlerine baktı ve kendini cesur hissetti. "Öncülük et," dedi. "Hemen arkadayım." Birlikte uzun otların arasından geçtiler.

Diğer tarafta otlar kuru ve yeşildi. Sular altındaki vadi çok geride kalmıştı. Çayır köpeği sevinçle zıpladı. "Başardık!" diye sevindi. Küçük antilop arka ayaklarıyla havayı tekmeledi. "Bizi güvenle geçirdin!" dedi. "Teşekkür ederim, arkadaşım." Sıcak güneş ışığında dans ettiler, birlikte gururlu ve mutluydular.

O gece güvenli çayırda dinlendiler. Küçük antilop ot bileziğine baktı. "Yolu biliyordun," dedi. "Cesur ve akıllıydın." Çayır köpeği gülümsedi. "Sen de bana güvendin," dedi. "Arkadaşlar birbirlerinin güvende kalmasına yardım eder." Her zaman birbirlerine göz kulak olacaklarına söz verdiler.

Ertesi gün güneş geniş çayırın üzerinde doğdu. Sel gitmişti ve vadi yeniden yeşildi. Küçük antilop ile çayır köpeği birlikte oynadılar. Artık her gizli patikayı biliyorlardı. Bir arkadaşla hiçbir sorunun çok büyük olmadığını biliyorlardı. Ve her zaman birbirleri için orada olacaklarını biliyorlardı.

O günden sonra iki arkadaş çayırı keşfettiler. Tohumları, hikâyeleri ve bol bol kahkahayı paylaştılar. Gökyüzü ne zaman grileşse gizli patikayı hatırladılar. Birbirlerine nasıl yardım ettiklerini hatırladılar. Ve kalplerinin derinliklerinde, arkadaşların her zaman birbirlerinin güvende kalmasına yardım ettiğini biliyorlardı.